

द्विष उपामते तस्मात्ते सर्वमायुर्यन्ति' ता० २, १५, ४,
“करद्विषोनाम गोत्रभेदाः शास्त्रिभेदा वा” भा० ।

करन्धम पु० करं धमति ध्मा-खण्डं सुम् च । १ इच्छाकवश्ये
खनोनेतुले सुवर्चस्ते तस्य तन्नामनिर्गुक्तिः भा० व्याख०
४ अ० । “खनीनेतस्य दुर्घत्ततासुक्ता “तमपास्य च तद्वाज्ये
तस्य पुत्रं सुवर्चसम् । अथर्षिषुन्न राजेन्द्र ! सुदिताहभवा
स्तदा । स पितृविक्रियां दृष्ट्वा राक्ष्यान्निरसनं तथा । नि-
यतोवर्त्तयामास प्रजाहितचिकीर्षया । ब्रह्मणः सत्यवादी
च शुचिः शमदमान्वितः । प्रजास्तञ्जान्तरव्यन धर्मनिष्ठां
मनीषिणम् । तस्य धर्मप्रवृत्तस्य व्यशीर्यत् कोषवा-
हनम् । तं क्षीणकोषं सामन्ताः समन्तात् पथ्यपीडयन् ।
स पीड्यमानो बहुभिः क्षीणकोषाश्वाहनः । आर्त्तिवा-
न्धत् परां राजा सह भृत्यैः पुरेण च । न चैनमभिकुण्ठं
ते शक्रुवन्ति बलक्षये । स प्रवृत्तो हि राजा स धर्मेनलो
शुविधिर ! । यदा च परमार्मात्तिं गतोऽसौ सपुरो
वृषः । ततः प्रदध्मौ स करं प्रादुरासीत्ततोवरम् । तत-
स्तानजयत् सर्वान् प्रत्यभित्तादराधिपान् । एतस्मात् का-
रणाद्वाजन् ! पिश्रुतः स करन्धमः । तस्य कारन्धमः
पुत्रस्तेतायुगद्वयेऽभवत्” १ पाणिन्यने सुखमारुतप्रशेनेन
हस्ताध्यायकमात्रे त्रि० ।

करन्धय त्रि० करं धयति धे-खण्डं सुम् च । हस्तवेहके ।
करन्यास पु० करे करावयवे न्यासः । तन्त्रोक्तमन्त्रभेदेन अ-
ङ्गुष्ठतर्जनीमध्यमांमामाकनिष्ठकतरतलप्रदेशे न्यासभेदे
“अङ्गन्यासः करन्यासो बीजन्यासस्तथैव च” वटुकस्त० ।
करपत्त न० करात् पतति-पत-ड्रुत् । (करात्) १ क्रकवे दार-
भेदेके अस्तभेदे अमरः । “स्फुटञ्च पतैः करपत्तमूर्त्तिभि-
र्वियोगहृद्धारिण दारुणायसे” नेष० क्षेत्तकवर्णने । तच्च
सुश्रुतोक्तगुरुभेदः । तत्र हि “विंशतिः शस्ताणि” इत्यु-
द्दिश्य “मण्डलाग्रकरपत्तेत्यादिना” विभज्य “तत्र मण्ड-
लाग्रकरपत्ते स्थातां जेदने भेदने चेति” तस्योपयोग उक्तः ।
करावेव पतं वाहनं यत् । २ जलक्रीडायां जटाधरः ।
तत्र १ हस्ताभ्यां जलसुप्तोत्थ परस्परं क्रीडते ।

करपत्तवत् पु० करपत्तं तदाकारः पत्तवन्त्येऽस्य सप्तपुं मस्य
यः । तालवृक्षे गच्छ० ।

करपत्रिका स्त्री करौ पत्रविध वाहनमस्याः कप् अत इत्त्वम् ।
जलक्रीडायां जटा० । हस्ताभ्यां जलोत्थोत्थनेन अन्योन्यं
तत्क्रीडारचनात्तस्यास्तथात्वम् ।

करपर्ण पु० करः हस्त इव पर्णं यस्य । (येट) १ भिद्यताक-

एवं २ रत्नैरगुडे च (जालभेरगुडा) राजनिघण्टुः ।

करपत्तव पु० करस्य पत्तव इव । १ अङ्गुलौ । करः पत्तव इव
रत्नत्वात् । २ करकिलबे । “करपत्तवसङ्कीर्णैर्नैरङ्गान् रत्न
सर्वतः” देवोमः० ।

करपाल न० करः पालयित यत् । १ जलक्रीडाभट्टाद्वारा०
कररूपेणैव पालये जलोत्थोत्थनेन तत्क्रीडाकरणा-
त्तस्यास्तथात्वम् । कर एव पालम् । २ हस्तरूपे पाले च ।
“करपाले स्थिते तोये कृत्वा मूलपुरीषके । आसुरं तत्
भवेत्तोयं पीत्वा चान्द्रायणं चरेत्” व्या० त० सूतिः ।
करपाल पु० करं पालयति पाल-अण् उप० स० । १ खड्गे
अमरटीका । गौरा० डोण् । २ हस्तयष्टी (सैंटा) स्त्री
जटा० । खण्ड् टाप् अत इत्त्वम् । करपात्रिकाऽप्यत्र
स्त्री । सा च एकधारास्त्रभेदे क्षीरसाक्षी ।

करपीडन पु० करस्य बधूकरस्य पीडनं ग्रहणं वरेण यत् ।
१ विवाहे “सुतपरिणयात् पण्यासान्तः सुताकरपीडनम्”
मु० वि० । पाणिपीडनादयोऽप्यत्र ।

करवाल पु० करस्य बालः शिशुरिव । १ नखे गच्छमा० । करं
बलति संवृणोति बल-संवणे अण् उप० स० । २ खड्गे
(तरवाल) भरतः “शक्तीश्च विविधास्तीक्ष्णाः करवालाश्च
निर्मलान्” भा० व्या० १७ । खण्ड् अत इत्त्वम् । करपा-
त्रिका अस्तभेदे स्त्री ।

करभ पु० कृ-अभञ्, करे भाति भा-क वा । मणिवन्धात् कनि-
ष्ठापर्यन्ते करस्य १ बाह्यदेशेः अमरः । २ करिशावके,
“कदली कदली करभः करभः” प्रथमरा० “करभोक्तु
रतिप्रशे द्वितीये पञ्चमेऽप्यहम्” विद्यासु० २ उर्ध्वशिखौ
(नखौ) नाम ४ प्रथमद्वये, ५ उर्ध्वमात्रे पुंस्त्री भेदि० ।
स्त्रियां डोण् “करभकण्ठकटारभाषाः” भाषः “स त
हस्तस्य परिचं करञ्च करभोपमम्” भाग० ६, १२, २१ ।
“व्यजायन्त खरा गोषु करभाऽश्चतरीषु च” भा० मौष०
२ अ० । कुरोवमेत्यस्याः क्तिप् भी वा० ड गौरा०
डोण् वा । ६ करभी वृत्तिकाल्याम् स्त्री (विद्याति) स्वार्थे
कन् करभक । उट्टादायै पुंस्त्री । स्त्रियां करभिका ।

करभकाण्डिका स्त्री करभप्रियां काण्डमस्याः कप् अत
इत्त्वम् । उट्टकाण्डोद्वेजे राजनि० ।

करभस्त्रिका स्त्री भनज-खण्ड् ईत० । करमर्हभेदे भावप्र०
करभप्रिया स्त्री ई१० । १ खड्गद्वाराभाषायां राजनि०
उट्टप्रियत्वात्तस्यास्तथात्वम् । २ उट्टप्रियोषिति च ।

करभवत्तभ पु० ईत० । १ उट्टप्रिये गीबुद्वेजे, २ कपित्थद्वेजे